

## عنوان مقاله:

بررسی تاثیر بام سبز بر میزان رواناب شهری با استفاده از مدل SWMM مطالعه ی موردی: کوی فرهنگیان شهرکرد

## محل انتشار:

هفتمین کنفرانس جامع مدیریت و مهندسی سیلاب (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

## نویسندگان:

حامد رضا ظریف صناعی - استادیار گروه مهندسی عمران، دانشکده فنی مهندسی، دانشگاه شهرکرد

هیثم حیدرزاده - استادیار گروه مهندسی عمران، دانشکده فنی مهندسی، دانشگاه شهرکرد

مجید امیدی ارجنکی - دانشجوی کارشناسی ارشد عمران، گرایش آب و سازه های هیدرولیکی، دانشگاه شهرکرد

نیلوفر عقیلی مهابادی - دانشجوی کارشناسی ارشد عمران، گرایش آب و سازه های هیدرولیکی، دانشگاه شهرکرد

## خلاصه مقاله:

سیلاب یکی از پدیده هایی است که از دیرباز موجب ایجاد خسارت های فراوانی برای جوامع بشری شده است. از میان، سیلاب های شهری به دلیل اینکه می توانند خسارات بیشتری به دنبال داشته باشد، از اهمیت بالایی برخوردارند. لذا لازم است تا با استفاده از روش های نوین مدیریت سیلاب به خصوص در حوضه های شهری، این معضل کنترل شود. در این پژوهش که در منطقه ی کوی فرهنگیان شهرکرد و بر اساس رگبار طرح 6 ساعته و با استفاده از مدل SWMM انجام شد، به بررسی تاثیر استفاده از روش بام سبز بر میزان رواناب شهری با تقسیم بندی منطقه به 13 زیر حوضه ی با دوره بازگشت های بارندگی 2، 5، 10، 50 و 100 ساله پرداخته شده است که نتایج اجرای این سناریو در زیر حوضه های 3، 4، 5، 7 و 9 نشان داد این روش می تواند میزان رواناب را در دوره بازگشت های کوتاه تر، بیشتر از سایر دوره ها، کاهش دهد. همچنین نتایج نشان داد اجرای روش بام سبز تاثیری در کاهش دبی اوج رواناب ندارد و فقط مقدار رواناب خروجی حوضه را کاهش می دهد.

## کلمات کلیدی:

سیلاب، رواناب شهری، دبی اوج، مدل SWMM، بام سبز

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1035396>

